

Nr. 6	JUNI 1952	101. årg.

Præsident David O. McKay besøger Danmark i dagene 13.—18. juni (se side 154).

SKANDINAVIENS STJERNE
ORGAN FOR
JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE

Nr. 6 JUNI 1952 101. årg.

SKANDINAVIENS STJERNE udkommer den 1. hver måned, og abonnementsprisen (incl. porto) er 8,50 kr. i Danmark og 1,75 $ i U. S. A. Betaling kan ske gennem postgiro 33338 til
Den danske missions hovedkontor, Priorvej 12, København F.

Edward H. Sørensen,
missionspræsident,
ansvarshavende red.

Mary Kaiser,
redaktør.

INDHOLDSFORTEGNELSE:

KLOSTERTRYKKERIET

Fra missionens præsidentskab.

Alle mennesker lever ikke under de samme forhold. Særlige åbenbaringer er nødvendige til særlige formål. Noah måtte bygge et skib, Abraham, jarediterne, Lehi, israeliterne under Moses og mormonerne under Brigham Young, alle måtte finde nye hjem. Der var ingen skrifter, der kunne fortælle dem, hvad de skulle gøre, og hvorledes de skulle gøre det. Herren åbenbarede eller gav direkte oplysninger til sine profet-ledere.

Omkring år 1800 var folk allevegne meget forvirrede med hensyn til religionen. Der var mange kirker, som hver især påstod at være den rigtige eller sande kirke. Men sandheden er, at ingen af dem var Kristi sande kirke. Intet menneske holdt præstedømmet, og uden det kan der ikke være nogen Jesu Kristi Kirke. Hvad var der i vejen? Alle disse kirker havde Bibelen, som indeholdt Jesu liv og lærdomme. Og dog var alle disse kirker uenige.

Medens Bibelen giver Jesu lærdomme og evangeliets plan i almindelighed, giver den ingen enkeltheder angående lærdommene, præstedømmet og kirkens organisation. To mennesker kan læse Bibelen og komme til vidt forskelligt resultat angående disse enkeltheder, som er så nødvendige for samhørigheden. Hvad kunne der så gøres ved det? Kun een ting måtte gøres. Der måtte komme nye åbenbaringer til at lede Herrens værk i de tider og forhold, under hvilke vi lever. Uden Lære og Pagter, som indeholder disse enkeltheder, ville vi ikke vide mere end den øvrige verden om præstedømmet, ægteskab for tid og evighed, kirkens organisation osv., og alle andre enkeltheder.

Lære og Pagter er et uddrag af åbenbaringer givet til profeten Joseph Smith. De leder os og giver enkeltheder, som ikke findes i Bibelen. Åbenbaringerne i Lære og Pagter er beregnet på alle mennesker i hele verden, lige så vel som sandhederne i Bibelen og Mormons Bog. De er givet gennem sidste dages hellige profeter til oprettelsen af evangeliet i dets fylde, men budskabet er det samme til alle mennesker i verden.

„Hør, o, I min kirkes folk, siger hans røst, som bor i det høje, og hvis øjne hviler på alle mennesker. Ja, sandelig siger jeg: Hør, I folk, som er langt borte, og I, som bor på øerne i havet, lyt alle...... Og en advarselsrøst skal gå ud til alle mennesker...... Derfor lyder nu Herrens røst over hele jorden, så alle, som vil, kan høre...... Thi hos mig er der ikke personsanseelse, og jeg vil, at alle mennesker skal vide, at den dag snart kommer...... da fred skal borttages fra jorden, og djævelen skal have magt over sit eget rige.“ (Lære og Pagter, afsnit 1:1, 4, 11, 35).

Missionspræsidentskabet.

Vi mødes til G. U. F.-stævnet i Aarhus den 27., 28. og 29. juni!

Joseph Smith — Genoprettelsens profet.

Uddrag af en tale af Joseph Fielding Smith,
præsident for De Tolv Apostles Råd.

Hvorledes var tilstanden i den religiøse verden, som bekendte sig til at tro på og praktisere Forløserens lærdomme, da Faderen og Sønnen viste sig for Joseph Smith og gav ham instruktioner? Svaret kan findes i Herrens ord, som er de samme som Esajas' forudsigelse og en opfyldelse af den:

> ......de drager nær til mig med deres mund og ærer mig med læberne, men deres hjerter er langt fra mig. De lærer sådanne lærdomme, som er menneskebud og have gudfrygtighedens skin, men fornægte dens kraft. (D. k. P. Joseph Smith, 2: 19).

Nogle af de førende lærdomme og skikke var følgende:

1. At Gud Faderen, Sønnen og den Helligånd ikke er tre personer, men een åndelig, immateriel Gud, ukendt og ukendelig for mennesket, og som opfylder hele universet.

2. At de kanoniske skrifter er fuldstændige og komplette, og siden apostlenes dage skulle der ikke mere findes åbenbaring, himlene skulle ikke åbnes, og der skulle ikke findes nogen forbindelse med englene, men folket måtte udelukkende stole på, hvad der var skrevet i Bibelen eller hvad deres præster lærte dem.

3. At dåben er for at rense os fra „arvesynden", og at alle små børn må „genfødes" ved dåben, og hvis de ikke bliver døbt, vil de fortabes.

4. At dåben er en ordinance, der kan anerkendes af Herren ved bestænkning af vand på udøbte voksnes eller små børns hoveder.

5. At menneskene kan påtage sig myndighed til at være tjenere for Guds ord uden guddommelig kaldelse af en, der på rette måde er bemyndiget dertil af Jesus Kristus.

6. At organisationen af Kirken, som den var oprettet i Jesu Kristi og hans apostles dage, ikke længere er nødvendig; der skulle ikke mere være apostle, profeter og åndens gaver.

7. At mennesket ikke var skabt i Guds billede af skikkelse, thi Gud er ikke et menneskelignende væsen.

8. Andre lærdomme, som f. eks. nøglerne til Israels genoprettelse, nødvendigheden af Elias's komme o. s. v., som forkyndt i Skriften, er ikke nødvendige.

Tiden tillader ikke en diskussion af yderligere uoverensstemmelser og afvigelser fra de lærdomme og skikke, som findes i Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige. Men lad os betragte de ovenfor nævnte og se, om vi ikke kan forstå nødvendigheden af en genopretter, som under Herens inspiration var nødvendig for at bringe de rigtige lærdomme, således som de blev lært og praktiseret, før de blev forvansket og gik tabt for menneskeheden, tilbage.

1. At Gud Faderen og Sønnen og den Helligånd ikke er tre adskilte personer.

Da Joseph Smith, som den gang var en dreng på fjorten år, gik ud i lunden for at bede, havde han uden tvivl en lignende idé om Gud, som han havde lært af de præster, han havde rådspurgt. Han vendte tilbage fra lunden med den viden, at den almindelig kendte lærdom om Gud ikke var sand. Da han erklærede, at han havde modtaget et besøg af Faderen og Sønnen, blev han lét ud. Hans tidligere venner vendte sig imod ham og blev hans fjender. Hvorfor indbød de ham ikke i kærlighedens ånd til at undersøge skrifterne og viste ham, at han havde taget fejl, i stedet for at blive vrede og forfølge ham? Svaret er ganske simpelt. Da de vendte sig til skrifterne, se, da understøttede disse ham, hvad nogle få skriftsteder tydeligt vil vise. Ved Jesu dåb viste der sig tre medlemmer af guddommen; Kristus i vandet i færd med at blive døbt, Faderen som talte fra himlen og erklærede, at Jesus var hans Søn, den Elskede, og den Helligånd, som steg ned og hvilede på ham.

Det er meningsløst at tro, at Frelseren i sin kval og smerte i haven bad til sig selv, og spurgte sig selv, om det var muligt, at den kalk, som var beredt for ham, kunne tages fra ham. Det er lige så tåbeligt at tro, at da han bad om, at hans disciple ville blive eet, ligesom han og Faderen var eet, at han da bad til sig selv om, at hans disciple ville blive opslugt og brede sig lige så meget og blive æteriske, ligesom verden nu tror, at han og Faderen er. Det er latterligt at tro, at da han sagde til Maria efter sin opstandelse: „Rør ikke ved mig, thi jeg er endnu ikke opfaren til min Fader; men gå til mine brødre og sig til dem: jeg farer op til min Fader og til eders Fader og til min Gud og eders Gud," (Johs. 20: 17), at han da steg op til sig selv for at fortælle til sig selv. Og dog er dette den tanke, som den moderne lære bibringer folk angående Gud Faderen, Sønnen og den Helligånd. Der krævedes, at himlene åbnedes og at profeten Joseph Smith fik en åbenbaring, for at berigtige denne tåbelige tanke. Det er mærkeligt, at Martin Luther og andre reformatorer ikke kunne se det meningsløse i denne lære, da de brød ud fra Romerkirken, men således var det, og tiden ventede på drengen Joseph Smith, som skulle genoprette den sande lære angående Faderen og Sønnen.

2. *At de kanoniske skrifter er fuldstændige.*

Denne læresætning voksede op af frafaldet, da de, der lærte om religionen, ikke længere modtog tilkendegivelser fra himlene på grund af deres ugudelighed. Og derfor antog de, til trods for, at skrifterne sagde det modsatte, at Gud havde ophørt at meddele sig til menneskene, og at de kanoniske skrifter var fuldstændige og komplette. Fra den dag, fordi de selv valgte det og ikke fordi Faderen ville det således, forkyndte præsterne og prædikanterne den lære, at den Almægtige havde trukket sig tilbage og havde efterladt menneskeheden til udelukkende at forlade sig på det skrevne ord, således som det indeholdtes i Bibelen og i deres individuelle fornuft, og

således var de nødt til at famle sig frem og prøve på at finde vejen til frelse udelukkende ved de fragmentariske lærdomme i den Hellige Skrift. Ifølge de profetiske ord, udtalt af Nephi omkring 450 år før Kristi fødsel, vil folket i de sidste dage, når tidernes fyldes uddeling kommer, på grund af deres falske kendskab til sandheden råbe: „En Bibel! En Bibel, vi har en Bibel, og der kan ikke være nogen anden Bibel.“ (2. Nephi 29: 3.)

Jeg har allerede citeret fra de fordums profeter, hvori de skrev, at Herren i de sidste dage vil indgå nye pagter med Israel og rense dem fra deres ugudelighed. Jeg stiller det spørgsmål, hvorledes kan pagter indgås med Herren uden en eller anden himmelsk tilkendegivelse, en ny åbenbaring, og fremkomsten af bemyndigede tjenere til at gøre dem kendt?

> Og der skal komme en genløser for Zion og for dem, som omvende sig fra overtrædelse i Jakob, siger Herren. Og jeg — dette er min pagt med dem, siger Herren: min ånd, som er over dig, og mine ord, som jeg har lagt i din mund, skulle ikke vige fra din mund, eller fra dine børns mund, eller fra dine børnebørns mund, siger Herren, fra nu og indtil evig tid. (Esajas 59: 20—21).
>
> Og det skal ske derefter, at jeg vil udgyde min ånd over alt kød, og eders sønner og eders døtre skulle profetere; eders ældste skulle drømme drømme og eders unge karle se syner. Også over tjenere og over tjenestepiger vil jeg i de samme dage udgyde min ånd......
>
> Og det skal ske, at hver, som påkalder Herrens navn, skal undkomme; thi på Zions bjerg og i Jerusalem skal der være nogle, som undkommer, således som Herren har sagt, og iblandt de undslupne skal den være, som Herren kalder. (Joel 3: 1, 2,5).

Den nuværende verdens standpunkt med hensyn til åbenbaring og Herrens Ånds vejledning indeholdes ganske enkelt i William Hays Wards ord:

> Summen af hele sagen er denne: Fornuften er den sidste dommer; vor egen fornuft, vor individuelle fornuft, min fornuft, ingen andens. Der er forskellige autoritative hjælpekilder, Bibelen, eller Kirken, eller Gud, men hver enkelt må gennemprøves af vor egen personlige fornuft, før man kan tro på den. Vi er alle på bunden rationalister, kan ikke lade være at være det. Hvad Gud er, om der er en Gud, må vi afgøre efter vor egen fornuft, så godt vi kan. Hvis vi er skabt i Guds billede, er dette billede vor fornuft, ikke vort legeme; og vor lille forstand kan og må få et eller andet sandt syn på Gud, ligesom vore små blinkende, nærsynede ojne virkelig, hvis de er ufuldkomne, kan få et vrangbillede af det uendelige strålende univers. Forstanden kan måske kun se svagt, endog forkert, men det er alt, hvad vi har til at lede os. (New York Independent, 15. marts 1915).

I modsætning til dette, har vor Herre sagt: „Dersom I blive i mit ord, er I sandelig mine disciple, og I skulle erkende sandheden, og sandheden skal frigøre eder.“ (Johs. 8: 31—32). Sikkert var tiden kommet i året 1820, til, at himlene skulle åbnes, så menneskeheden kunne modtage en guddommelig åbenbaring fra Gud.

3. At dåben var for at rense os fra „arvesynden“.

Dette er en af de mest dadelværdige lærdomme, der nogensinde er forkyndt som en guddommelig befaling. Den fornægter Jesu Kristi barmhjertighed, og gør nar ad hans forsoning. Denne falske lære, som har bundet verden i århundreder, er ganske afgjort djævelens værk. Den modsiger Guds Sons lærdomme, der siger: „Lader de små børn komme, og formener dem ikke at komme til mig, thi Himmeriges Rige hører sådanne til.“ (Matt. 19:14). Endnu engang ser vi nødvendigheden af, at himlene åbnedes for at genoprette sandheden og berigtige denne falske lære, som har bestemt millioner af uskyldige born til evig fordømmelse, og har udelukket dem fra samkvem med de forløste i himmeriges rige. Derfør måtte Herren, i denne uddeling, forkynde pány:

> Men se, jeg siger eder, at små børn er forlost fra verdens begyndelse gennem min Enbårne. Derfor kan de ikke synde; thi Satan har ikke fået magt til at friste små børn, førend de begynder at blive ansvarlige for mig. (Lære og Pagter 29:46—47).

Genoprettelsen af denne guddommelige sandhed har bragt evig trøst til tusinder af mødres hjerter, modre, som var blevet fyldt med den frygteligste kval, fordi de, før de modtog evangeliet, havde lært, at deres små børn, som døde, var evigt fortabt og forvist fra Herrens nærhed. Atter er det klart og umiskendeligt forkyndt i skrifterne, at dåben er til syndsforladelse og for dem, som tror. Små børn kan ikke tro; de kan ikke omvende sig, for de er uskyldige og hjælpelose. Den handling at skaffe dem en gudfader og en gudmoder til at tale for dem kan på ingen måde forpligte det uskyldige barn. Lad mig citere en gammel profet, Mormons, ord:

> Og den, som siger, at små born behover dåb, fornægter Kristi barmhjertighed og tilsidesætter hans forsoning og hans forløsnings kraft. Ve sådanne, thi de står i fare for død, helvede og evig pine. Jeg taler frimodigt, Gud har befalet mig det. Lyt dertil og giv agt, ellers skal det stå imod dig for Kristi domstol. (Mørøni 8:20—21).

4. At dåben er en ordinance, der kan anerkendes af Herren ved bestænkning af vand på hovedet.

Her er der atter kaldt på Joseph Smith som genøpretter for at berigtige denne falske lære og igen give den sande lære om dåben til verden. Der er intet skriftsted i Bibelen, som på nogen måde antyder, at dåb kan udføres ved at bestænke eller hælde vand over hovedet. Betydningen af ordet selv forkaster en sådan tanke, og enhver beskrivelse af dåben viser, at man skal gå ned i og komme op af vandet. I skrifterne tales der om dåben som en begravelse og en opstandelse. Paulus siger til de hellige i Rom:

> Eller vide I ikke, at vi, så mange som blev døbte til Kristus Jesus blev døbte til hans død? Vi blev altså begravet med ham ved dåben til døden, før at, ligesom Kristus blev oprejst fra de døde ved Faderens herlighed, således øgså vi skulle vandre i et nyt levned. Thi er vi blevet sammenvoksede med ham ved hans

døds afbillede, skulle vi dog også være det ved hans opstandelse. (Rom. 6: 3—5).

Jeg mener, det er unødvendigt at fortsætte mere med dette, thi sandheden er så klar, at alle, som vil, kan forstå den. Atter, hvor taknemmelige bør vi ikke være for genoprettelsen af den sande lære om dåben, ved hvis hjælp vi modtager forladelse for vore synder og finder vej til Guds rige, forudsat at dåben udføres af en, der har den guddommelige myndighed dertil.

5. At mennesker kan påtage sig myndighed til at handle i Jesu Kristi navn uden guddommelig kaldelse.

„Og ingen tager sig selv den ære, men han kaldes af Gud, ligesom jo også Aron." (Hebr. 5: 4).

Herren sagde til Moses:

> Og du skal lade din broder Aron komme frem til dig og hans sønner med ham, midt ud af Israels børn, til at gøre præstetjeneste for mig, Aron og Arons sønner, Nadab og Abihu, Eleasar og Ithamar. (2. Mos. 28: 1).

I 4. Mosebog står der skrevet:

> Og Herren sagde til Moses: Tag dig Josva, Nuns søn, en mand, i hvem ånden er, og læg din hånd på ham......
> og læg af din herlighed på ham, for at hele Israels børns menighed må høre ham......
> Og Moses gjorde, som Herren havde befalet ham; og han tog Josva og stillede ham for Eleasars, præstens, ansigt og for den hele menigheds ansigt, og han lagde sine hænder på ham og gav ham befaling, eftersom Herren havde talet ved Moses. (4. Mos. 27: 18, 20, 22, 23).

6. At den samme organisation af Kirken som i Jesu Kristi og hans apostles dage, ikke længere er nødvendig — der skal ikke mere være apostle, profeter eller åndens gaver.

Siden apostlenes død og til Joseph Smiths komme var der ingen åbenbaring, ingen tilkendegivelser fra himlene, ingen englebesøg, for det havde været forkyndt gennem årene, at de var unødvendige. I stedet for disse ting var kommet lærere, som fornægter åbenbaring, som har påtaget sig en myndighed, der aldrig er blevet dem guddommelig givet, og som tidligere nævnt skal vi ledes af vor personlige fornuft, eller lade andre udføre vor åndelige og dogmatiske tænkning. Vi har set en ny orden af embedsmænd og myndigheder optage pladsen for dem, som var guddommelig kaldet, og menneskene har selv påtaget sig denne myndighed. Dette har ført til en verden i forvirring.

> Thi landet er besmittet for dets indbyggeres skyld; thi de have overtrådt love, forvendt skikke, gjort den evige pagt til intet. Derfor fortærer forbandelsen landet, og de, som bor deri, må bøde; derfor hensvinde de, som bor i landet, og der bliver få mennesker tilovers. (Esajas 24: 5—6).
> Thi Herren sagde: efterdi dette folk holder sig nær til mig, og de ære mig med deres mund, med deres læber, men deres hjerte er langt fra mig, og deres frygt for mig er menneskets bud, som de have lært, se derfor vil jeg blive ved at handle underligt med dette folk, underligt, ja vidunderligt; thi deres vises visdom skal

forgå, og deres forstandiges forstand skal skjule sig. (Esajas 29: 13—14).

7. *At mennesket ikke var skabt i Guds billede af skikkelse, thi Gud er ikke et menneskelignende væsen.*

Intet er mere absurd end denne falske forestilling om Faderen og Sønnen. Det er ikke nødvendigt at sige meget om det. Det Nye Testamente giver beretningen om Jesu Kristi gerning. Det forkynder, at han er Faderens Enbårne Son i kødet. Der siges, at han er Faderens udtrykte billede. Da han tog afsked med sine disciple og opfo'r til himlen, stod to engle ved siden af ham og sagde til hans disciple:

......I galilæiske mænd, hvorfor står I og ser op imod himmelen? Denne Jesus, som er optagen fra eder til himmelen, skal komme igen på samme måde, som I have set ham fare til himmelen. (Ap. Gern. 1: 11).

Der står skrevet, at han vil komme og regere på jorden. Efter sin himmelfart viste han sig for Paulus. Johannes beskriver ham i hans strålende tilsynekomst således:

Og midt imellem de syv lysestager en, lig en menneskesøn, iført en fodsid kjortel og omgjordet om brystet med et guldbælte. Men hans hoved og hår var hvidt som hvid uld, som sne; og hans øjne som ildslue; og hans fodder lignede skinnende malm, når det gløder i ovnen; og hans rost var som mange vandes lyd. (Åb. 1: 13—15).

Da han vender tilbage, står der skrevet:

Se, han kommer med skyerne, og hvert oje skal se ham, også de, som have gennemstunget ham, og alle jordens stammer skulle jamre ved hans komme. Ja, Amen! (Åb. 1:7).

Jeg har hørt præster sige, at efter at Herren var faret op til himlen, „skilte han sig af med sit legeme", for han havde ikke mere brug for det.

I sandhed, jordens indbyggere må være taknemmelige mod Joseph Smith for åbenbaringen om Faderen og Sønnen.

8. *Blandt de andre ting, som skulle genoprettes, er indsamlingen af Israel og jødernes tilbagevenden til Palæstina i overensstemmelse med de fordums forjættelser.*

Den 3. april 1836 sendte Herren Moses, som holdt nøglerne til Israels indsamling, til Joseph Smith og Oliver Cowdery, og han overgav dem disse nogler og præstedømme, til indsamlingen af Israel i tidernes fyldes uddeling. I Jesu Kristi Kirke af Første Dages Hellige blev evangeliet først givet til joderne, og derefter, efter at de havde forkastet det, blev det bragt ud til ikke-joderne. I denne uddeling sagde Herren, at de første skulle blive de sidste, og de sidste de første. Derfør bliver evangeliet først forkyndt for ikkejøderne og derefter skal det til jøderne. I november 1831 sagde Herren til Joseph Smith i en åbenbaring:

Lad derfor dem, som er blandt ikke-joderne, fly til Zion, og de, som er af Juda, fly til Jerusalem, til Herrens hus's bjerge. Gå ud fra alle folk, fra Babylon, ja, ud af ugudelighedens midte, som er det åndelige mørke. (Lære og Pagter 133: 12—14).

Vi mødes til G. U. F.-stævnet i Aarhus den 27., 28. og 29. juni!

I et hundrede og tyve år er evangeliet blevet forkyndt blandt ikkejøderne, og nu er jødernes dag kommet. I 1841 blev deres forjættede land indviet til deres tilbagekomst. I vore dage vender de tilbage i tusindvis. Nationen Israel er igen blevet oprettet, og den vil vokse og udvide sine grænser, indtil alt det, som Herren lovede Abraham og hans sæd efter ham, skal vende tilbage til Israel. Disse jøder, som vender tilbage, vender imidlertid tilbage i deres vantro, benægter at Jesus Kristus er deres Messias, og således vil det være, indtil vor Herre skal komme, i deres store nød, når de flygter fra deres fjender. Oliebjerget skal kløves i to dele; jøderne skal ile ind i den dal, der således er skabt, og der skal vor Herre vise sig for dem, ifølge Sakarias's ord. Så skal de råbe i deres forvirring: „Hvad betyder disse sår i dine hænder? Da skal han sige: det er slag, som jeg har fået i deres hus, som elskede mig.“ (Sak. 13: 6). Så skal de sørge og græde, fordi de har fornægtet deres Konge, og så skal de blive renset fra alle deres synder, og Herren vil indgå sine pagter med dem.

Samme dag, den 3. april 1836, kom Elias også, i den samme time, som jøderne fejrede påskefesten, og åbnede deres døre for at lade Elias komme ind, efter jødisk skik. Elias kom, ikke til jøderne, men til Joseph Smith og Oliver Cowdery, og dem overgav han nøglerne til sit præstedømme, magten til at vende fædrenes hjerter til børnene og børnene til deres fædre, for at ikke Herren skulle komme og slå jorden med band. Denne genoprettelse har at gøre med frelsen for de levende og de døde, og åbnede vejen for arbejdet for de døde i Herrens templer, så de døde, som er døde uden lejlighed til at høre og modtage evangeliet, kan få det privilegium, der er givet dem, for Herren er retfærdig mod alle mennesker. Han sagde til Nikodemus:

> ......Sandelig, sandelig, siger jeg dig, uden nogen bliver født af vand og ånd, kan han ikke komme ind i Guds rige. (Johs. 3: 5).

Derfor må frelse forkyndes for de døde, og de, som i åndeverdenen modtager det, må, ved stedfortræder, for det kan ikke gøres på anden måde, døbes til deres synders forladelse. Dette er et af de store principper i genoprettelsen. Hvem, undtagen de sidste dages hellige, fremsætter noget håb for de døde? Beviset på, at børnenes hjerter er blevet vendt mod ders fædre, tilkendegives ved den verdensomspændende tilbøjelighed blandt intelligente mænd og kvinder til at søge efter deres døde, og denne ånd har hvilet over folk, siden disse nøgler blev gengivet ved Elias.

Jeg bærer vidnesbyrd til Dem, at med åbningen af himmelen og Faderens og Sønnens besøg til Joseph Smith, gryede begyndelsen til dette vidunderlige værk og under. „Se,“ sagde Herren i februar 1829, „nu er et vidunderligt værk ved at komme frem blandt menneskenes børn.“ (Lære og Pagter 4: 1). Jeg bærer vidnesbyrd om, at det vidunderlige værk er Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige med dens guddommelige myndighed, gengivelsen af præstedømmets nøgler.

DEN NY APOSTEL

Apostel LeGrand Richards.

Ældste LeGrand Richards, som blev ordineret til apostel ved Generalkonferencen i Salt Lake City den 6. april, er den tredie apostel i direkte linie indenfor sin familie. Hans fader, afdøde præsident George F. Richards, var medlem af De Tolv Apostles Råd, og hans bedstefader, Franklin D. Richards, var også medlem af De Tolv.

Den nye apostel blev født i Farmington, Utah, den 6. februar 1886. Han og søster Richards har seks levende børn (to er døde) og 20 børnebørn.

Han har virket som missionær i Nederlandene, derefter som præsident for denne mission og senere som præsident for missionen i de sydlige stater. Han har været biskop for tre wards, han har også virket som præsident for Hollywood Stake. Da han blev kaldt til sin nuværende stilling, var han Kirkens præsiderende biskop.

Det nye Præsiderende Biskopråd.

Biskop Joseph L. Wirthlin — Kirkens nye præsiderende biskop — har også haft en lang aktiv gerning i Kirkens tjeneste, idet han begyndte som missionær i den Schweizisk-Tyske Mission. Han har været biskop-rådgiver, biskop og stavspræsident, og virkede som sådan for 14 år siden, da han blev kaldt til 1. rådgiver for biskop LeGrand Richards.

Han blev født den 14. august 1893.

Biskop Thorpe B. Isaacson, som har været 2. rådgiver i 5½ år, er nu 1. rådgiver. Han har også været en aktiv arbejder i Kirkens tjeneste, idet han har virket som biskop-rådgiver og i præstedomskvorums. Han blev født den 6. september 1898, og var i mange år lærer, træner og gymnast ved skoler i Utah og Idaho.

Det nyeste medlem af Generalautoriteterne, biskop Carl W. Buehner, blev født i Stuttgart, Tyskland, den 27. december 1898, og kom til Amerika i en alder af to år. Han har fire børn og 8 børnebørn. Han er en dygtig bygmester og forretningsmand. Han har været biskop-rådgiver, biskop, rådgiver i stavspræsidentskab og også stavspræsident. Da han blev kaldet til sin nuværende stilling, var han medlem af Kirkens velfærdskomité.

Vi mødes til G. U. F.-stævnet i Aarhus den 27., 28. og 29. juni!

FØLG MIG

Da Jesus begyndte sin gerning, sagde han til den ene efter den anden af dem, som syntes interesserede i ham: „Følg mig.“ Og de blev hans disciple.

Nogle var ikke modtagelige for hans lærdomme og fulgte ham derfor ikke. De mistede de velsignelser, han kunne give. Den rige unge mand var blandt dem; han gik sorgfuld bort. Og der var dem, som følte, at hans lære var altfor krævende; de faldt også bort. Og der var de ti spedalske, som han helbredte. Kun een kom tilbage for at følge ham. I deres egenkærlighed gik de andre bort, øjensynlig uden at tænke på taknemmelighed.

Der er et ansvar ved at blive en af dem, der følger ham. Han lærte os: „Den, som ikke tager sit kors og følger efter mig, er mig ikke værd.“

Thi vort værd måles efter den grad, hvormed vi tager vort kors op — vore pligter uden hensyn til hvad det koster — for at følge ham.

Som et guddommeligt mønster har han givet os mange eksempler, der kan vejlede os i vor opførsel. Vi kan kun omtale nogle få af dem her.

Ved sin dåb adlød han loven — for at fuldkomme al retfærdighed. Er vi villige til at følge ham i dette? Er vi villige til at holde Guds lov uden anden grund end for at fuldkomme al retfærdighed? Er vi villige til at holde budene uden diskussion eller spørgsmål og adlyde dem udelukkende for at fuldkomme al retfærdighed?

Han lærte os, hvorledes vi skulle modstå fristelsen. Hvis vi følger hans eksempel i denne henseende, vil vi erindre, at mennesker skal ikke leve af brød alene, at vi ikke skal blive blændet af glansen af vore ejendele, at dyrke dem eller hige efter dem. Hellere vil vi dyrke Gud alene og leve af hvert ord, der udgår fra hans mund.

Og hvis vi følger ham, vil vi være barmhjertige, så at vi selv kan opnå barmhjertighed. Vi vil aldrig tøve med at være en god samaritaner. Vi vil elske vor næste som os selv. Vi vil også være tilgivende og vil bede: „Forlad os vor skyld, som vi også forlader vore skyldnere.“ Og i denne sammenhæng vil vi huske hans nye ord om dette emne: „Jeg, Herren, tilgiver, hvem jeg vil, men af jer forlanges det, at I tilgiver alle mennesker.“

Hvis vi skal følge Kristus, vil vi hungre og tørste efter retfærdighed og ønske den lige så stærkt, som vi søger næring for vort legeme. Og sammen med den vil komme en renselse af vore sjæle, for vi vil også „hungre“ efter at aflægge de vaner og karaktertræk, som er i modstrid med retfærdighed. Der er ingen vigtigere gave end omvendelse, og de, der i sandhed følger Kristus, er klare over dette.

Hvis vi virkelig vil følge ham, vil vi tage mod hans råd, hvori han fortæller os, at vi først skal søge Guds Rige. Han mente virkelig, at

Vi mødes til G. U. F.-stævnet i Aarhus den 27., 28. og 29. juni!

vi skulle give det den vigtigste plads i vort liv. Vi skal ikke have „andre guder for ham“, heller ikke skulle vi have nogle vaner eller tendenser, eller ønsker, eller skikke, som skal gå forud for vor religion. I afgørelsens timer, når vi skal beslutte os til at gå den ene vej eller den anden vej, så lad os erindre dette krav, som Herren stiller til dem, som følger ham — sæt Guds Rige *først*.

Når vi gor dette, kan det hænde, at vi må tage skridt til at følge ham endda til et Gethsemane. Når den virkelige prøve kommer, vil vi så følge hans eksempel? Vil vi have det mod og den tro, at vi kan råbe til Faderen, således som han gjorde: „Din vilje ske“ — „ikke som jeg vil, men som du vil“?

Hvis vi følger ham i denne betydning, vil vi ikke tøve med at holde sabbaten hellig, eller betale vor tiende, eller afstå fra brugen af te, kaffe, spiritus og tobak — de ting, som er forbudt gennem Visdomsordet. Vi vil være ærlige og fyldt med retskaffenhed, og en fristelse til at lave penge på en „fiffig“ måde vil ikke vinde genklang hos os. Vi vil holde moralen hojt og betragte dyd som kærere end livet selv. Disse og mange andre ting skal karakterisere hans sande disciple. *Fra Deseret News.*

Afløsninger og indsættelser.

Følgende distriktspræsidenter er på grund af hjemrejse eller på grund af andet kald blevet afløst:

Kobenhavn distrikt: Alma D. Andersen.

Aarhus distrikt: Allyn R. Mahoney.

Esbjerg distrikt: Allen R. Mickelsen.

Odense distrikt: James O. Mason.

I stedet er blevet indsat folgende:

6. april: Kobenhavn distrikt: Robert K. Higginson.

20. april: Aarhus distrikt: Clyde J. Cooley.

4. maj: Esbjerg distrikt: Vernon A. Hansen.

16. maj: Odense distrikt: Orval N. Skousen.

Den 4. maj er ældste Jerry Jørgensen blevet afløst som missionssekretær og i stedet er indsat ældste Kay L. Flinders.

Ældste James O. Mason og ældste Frank E. Lund er blevet beskikket som specielle repræsentanter for missionspræsidentskabet. De er fornylig vendt hjem fra en ti dages rejse til England, hvor de har studeret den engelske missions proselyt-system, og er kommet hjem med mange nye og gode ideer. Deres opgave er at rejse rundt i missionen og arbejde med hver eneste missionær og især hjælpe med skriftearbejde og husmøder.

Vi ønsker at gøre alt muligt for at udsprede evangeliets budskab og finde de oprigtige af hjertet. Missionærer såvelsom soskende bedes gore så meget, de kan, for vi er allesammen missionærer. Vi har sat os et mål for 1952, nemlig at hver missionær bringer 3 nye medlemmer ind i Kirken.

Vi mødes til G. U. F.-stævnet i Aarhus den 27., 28. og 29. juni!

Dåbshandlinger	I 1951	Mål for 1952	Til dato
Aalborg distrikt	38	66	22
Aarhus distrikt	31	78	9
Københavns distrikt	33	69	21
Esbjerg distrikt	10	54	7
Odense distrikt	35	36	5
Ialt......	147	303	64

Missionspræsidentskabet.

Præsident David O. McKay besøger Danmark.

Vi har lige fået meddelelse fra præsident Stayner Richards, London, England, om at præsident David O. McKay, søster McKay og to ledsagere vil besøge Europa.

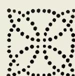
Præsident McKay ankommer til Glasgow, Skotland, den 2. juni, og vil derfra fortsætte sin rejse gennem Europa og opholde sig nogle dage i følgende byer: London, Amsterdam, København, Helsinki, Berlin, Frankfurt, Basel og Paris, og vil derefter rejse hjem over London og New York.

Under præsident McKays besøg i København vil der blive afholdt særlige festligheder med specielt stort møde søndag den 15. juni, hvortil alle missionærer, søskende og venner er inviteret. Det er et stort privilegium, og en stor ære og velsignelse at få besøg af Kirkens præsident og profet, og derfor håber vi, at så mange søskende og venner som muligt sammen med missionærerne kan komme til København under hans besøg.

Foruden besøg i København af missionærer, søskende og venner fra Danmark, forventes der besøg af missionærer og søskende fra Norge og Sverige, eftersom præsident McKays tid ikke tillader personligt besøg i Oslo og Stockholm.

Vi ser hen med forventning til præsident McKays besøg og glæder os til at samles i København med missionærer, søskende og venner fra hele Skandinavien.

Missionspræsidentskabet.

Vi mødes til G. U. F.-stævnet i Aarhus den 27., 28. og 29. juni!

Fortsat artikel:

MORMONEN

Af Marcus Bach.

„Mormonerne havde grundlagt et kommunalt universitet," forklarede han, „det første i Midtvesten."

Jeg kom med et spørgsmål angående en gruppe folk, kendt som ikarianerne, der boede i Nauvoo efter mormonernes tid, og som havde prøvet et kommunalt eksperiment.

Ted svarede med at sige: „Det eneste ikarianerne gjorde, var at begynde vinindustrien. Mormonerne havde en co-operativ plan længe før ikarianerne nogensinde kom. De sørgede for, at der ikke fandtes nogen rige og ikke nogen fattige Dagene begyndte og sluttede med bøn og sang. Alle arbejdede for det fælles gode, alle betalte tiende, alle havde nok af arbejde og nok af fritid."

„Jeg kan tænke mig, at du gerne ville have levet på den tid," sagde jeg.

„Måske," svarede han, „men det gjorde jeg nu ikke. Derfor efterlever jeg Kirkens principper i dag."

„Men hvis alting var så fuldendt," indvendte jeg, „hvorfor varede det så ikke ved? Hvorfor er husene så kun museumsgenstande, og hvorfor er Nauvoo så kun et sønderslået alter langs mormonernes rute?"

„Fordom og had!" svarede han omgående. „Fra forrædere, som ønskede at se Joseph Smiths fald. Fra ikke-mormoner, som var skinsyge på ham."

„Er det så enkelt?" spurgte jeg.

„Nej, det var ikke så enkelt. De dårlige mormoner og ikke-mormonerne forenede sig i deres kritik af profeten og hans taktik."

„Af hvad grund?"

„Hans påstand om åbenbaringer. Hans tanke om at forene kirken og staten eller kirken og byen. Hans fremskridtsprogram."

„Hans ideer om polygami?"

„Også det?" samtykkede Ted.

„Hvad med det?" spurgte jeg. „Tror du virkelig på, at Joseph Smith fik en åbenbaring om flergifte?"

„Ja, det gør jeg," sagde Ted omgående. „Men den blev misforstået. Det måtte den. Mennesker, som var umoralske, udlagde den straks på en umoralsk måde. Og, når alt kommer til alt, så var der over hele Kirken kun omkring tre procent af mændene, som nogensinde har praktiseret polygami. Jeg tror, at profeten blot forudså, at polygami var nødvendig for Kirken."

„Praktiserede Joseph Smith selv polygami?"

„Vi ved, at han lærte om det og forsvarede det. Vi ved også, at han blev kritiseret for det. Men tror du ikke også, at folk på Det gamle Testamentes tid kritiserede Abraham og andre, som havde mere end een hustru?"

Vi mødes til G. U. F.-stævnet i Aarhus den 27., 28. og 29. juni!

„Det er rigtigt, men Joseph levede ikke på Det gamle Testamentes tid," indvendte jeg, „han levede i Amerika i det nittende århundrede."

„Det er rigtigt, og hans tanker var langt forud for hans tid," sagde Ted med stolthed. „Han havde endda planer om at blive præsident."

„Hvad der ikke var nogen særlig god idé."

„Hvorfor ikke?" gensvarede Ted. „Han havde ganske givet kvalifikationerne. Og han levede uden tvivl nær til Gud. Men der er altid nogle, som ikke vil anerkende lærdommene om en ny moral. Og det er det, mormonernes tro er. Når man ser på lærdommene, er man nødt til at indrømme det. Hvorfor ser du ikke på dem? De har alting — tradition, mirakler, en moralsk lov, en ny skrift, frelsningsplanen. Se på Kirken, og du vil se, at den er uegennyttig, ærlig, kristen, samarbejdende. Dens historie er den mest forbavsende af alle gruppers i landet. Hvorledes kan det da gå til? Gud, som talte gennem et menneske, og folk troede på det og lever efter det i deres liv."

„Men," indvendte jeg, „hvis han havde været en sand profet, ville Gud have hjulpet ham og grelst Nauvoo. Gud gjorde det ikke. Hvorfor ikke?"

„For at svare på det," sagde Ted, „må vi gå tilbage til en anden profet. Men jeg tror ikke, vi ville finde svaret, selv om vi gik hele vejen tilbage til Galilæa."

Vi gik ikke til Galilæa. Vi tog til Carthage, Illinois, til et sted, som for Ted Logan betød lige så meget som Galilæa. Her stod en gul toetages bygning af kalksten i den nordvestlige del af byen. Den patriarkalske, hvidhårede mand, der passede huset og som Ted præsenterede for mig som Elder McRae, førte os ind i en dyster forstue og op ad en knirkende trætrappe. Med rolig intensitet talte Elder McRae om mormonernes tro. Han lod os gå ind i et middelstort aflangt værelse, som lå i halvmørke, da der kun var et lille smalt vindue. Gamle grå vægge, massive og tykke, virkede knugende på det tomme indre. Luften var tung og fugtig.

Kustodens fodtrin fjernede sig ned ad trapperne, og et eller andet sted under os smækkede en dør i. Vi var der, hvor Ted gerne ville være, i det gamle Carthage fængsel. For ham var dette værelse en af de sande store rammer om mormonernes drama. Det var et af brændpunkterne i den tro, han havde antaget. Han kendte dets historie og dets romantik. For ham var det historiske Carthage fængsel et amerikansk Golgata.

Min opmærksomhed blev henledt på en svag rød plet beskyttet af en glasplade på et af de brede, slidte gulvbrædder.

„Blod," forklarede Ted.

„......Profetens?"

„Sandsynligvis hans broder Hyrums," var svaret. „Hyrum blev dræbt her. Tre mænd sad fængslet sammen med profeten i dette rum: Hyrum, John Taylor og Willard Richards. Taylor blev såret. Richards undslap uden at blive såret."

Fængslet i Carthage.

Ted gik hen til vinduet i den østlige væg. „Det lykkedes profeten at komme ud her. Hårdt såret sprang han ud og døde i gården nedenunder. Hans sidste ord var: „O, Herre, min Gud!““

Ted stod og så ned, medens han fortalte historien enkelt og alvorligt. „Under optøjerne og opstanden i Nauvoo havde guvernør Ford bedt Joseph Smith og andre mormonledere om at komme til Charthage, medens urolighederne blev bragt til ophør. Han lovede dem fuld beskyttelse. Den første nat sov de på et hotel, den anden nat her. Guvernøren sagde, de skulle have en vagt. Han udpegede ganske rigtigt en, en bande mænd, som netop kort tid i forvejen havde stiftet en sammensværgelse mod profetens liv. Nu havde de fanget ham. Den næste aften, den 27. juni 1844, sluttede nogle andre antimormoner sig til disse mænd udenfor denne dør. Nogle havde sværtet sig i ansigtet for ikke at blive genkendt. De begyndte at skyde. Se, du kan se hullerne i døren. Du kan se fyldingen, hvor de skød låsen væk. Så brød de ind i værelset.“

Hvis Ted en stund genoplevede Joseph Smiths oplevelser under hans sidste øjeblikke på jorden, var jeg sandsynligvis Willard Richards, det uskadte medlem af det fængslede selskab. Jeg var en tilskuer, der spurgte hoben, hvad dens anklage mod profeten fra Nauvoo var. Det eneste svar, jeg fik. var en velkendt anklage: „Han ophidsede folket.“

Vi mødes til G. U. F.-stævnet i Aarhus den 27., 28. og 29. juni!

Jeg gik hen til vinduet, medens Ted genskabte den århundrede-gamle scene: Hoben med de sværtede ansigter, målløse ved synet af den døde mand, undrende sig over, hvorfor de havde hadet ham så meget, og huskende på, hvor ofte han var blevet slået og forbandet og rullet i tjære og fjer; og nu så de ham død, og var slet ikke sikre på, hvad slags profet han havde været.

Ted sagde: „En af hoben kastede sin bøsse fra sig og råbte: „Vi har dræbt en Guds mand!“ En anden gned mundingen på sin bøsse og sagde: „Vi er nu fri for ham. Det betyder, at vi er fri for hele mormon-pakket.“ Bevæbnede vagtposter forsøgte at genoprette orden. Folk fra Carthage kom løbende til drabsstedet. En gammel mand, som havde fulgt profeten fra Nauvoo, løftede sine hænder og råbte hysterisk: „Han var et Guds barn! Han fortalte os tydeligt: „Jeg går som et lam til slagtebænken. Jeg skal dø uskyldigt, og det skal siges om mig, at jeg blev myrdet med koldt blod“!“

Teds stemme fortsatte fortællingen: „En mand ved navn Ebenezer Rand, en farmer, kom som den gamle fra Arimathæa. Han havde en oksekærre og sagde, at han ville køre ligene til Nauvoo. De døde mænd blev anbragt i kærren og dækket med tæpper.“

Jeg syntes, jeg vandrede sammen med Ebenezer Rand ved siden af de travende dyr. Jeg hørte folkets stemmer dø bort i den dumpe rullen af de tunge hjul. Tankefuld fulgte skaren den primitive lig-vogn. Støvet drev hen over den som en sky, der fulgte Seeren og Åbenbareren, men i skyen var der intet syn og ingen stemmer.

„Fra dette fængsel,“ sagde Ted, „ser et menneske tilbage over mormonernes vej af forfølgelse og fremad tværs over den lange vej, som førte dem til deres forjættede land.“

Ted var besluttet på også at føre mig til det; ikke geografisk, men åndeligt til det sted, hvor Kirkens lærdomme havde grebet ham. Det var her i Carthage, at Ted Logan alvorligt prøvede på at omvende mig til mormonernes tro.

„Når et menneske har fundet noget godt, bør han dele det med sine venner,“ var hans mening.

Han havde delt det med mig før, men uden tvivl følte han, at siden jeg var rejst hele vejen fra Sharon, Vermont til Carthage, burde jeg være rede til hans måde at rejse på.

„Du ved, hvad mormonernes religion er?“ spurgte han alvorligt. „Det er Kristendommens *plus*. Det tager de grundlæggende lærdomme fra Kristi forløsende arbejde og føjer dertil den forpligtelse, som hvert menneske har til som sin del at hjælpe med til forløsningen. Den tager tanken om det fremtidige liv og føjer dertil troen på forudtilværelsen. Den anerkender tanken om tusindårsriget og Kristi andet komme og føjer dertil troen på, at Kristus vil vende tilbage og oprette sit rige her på det amerikanske fastland. Den tager teorien om en uforanderlig Gud og erstatter den med den sandhed, at Gud er fremadskridende. Ja, den er Kristendommens plus, og når du er

klar over det, er du også klar over, hvad du er gået glip af ved den sædvanlige sekteriske fremgangsmåde."

For at forsvare mig sagde jeg: „Jeg er bange for, at jeg aldrig kan overvinde den intellektuelle hindring, der er nødvendig for at anerkende nogle af jeres læresætninger."

„Hvad er det, der generer dig?"

„Guds fremadskriden, for eksempel. Du plejede at citere en mormon, der sagde: „Som mennesket er, var Gud engang, og som Gud er, kan mennesket også blive"."

„Slagord, som du altid husker!"

„Jamen, er det ikke noget, mormonerne tror?"

(Fortsættes).

Kirken ude omkring.

Der var 16,749 medlemmer, som overværede præstedomsmødet ved den 122. årlige general-konference lørdag aften den 5. april 1952.

Fra *Kvindelig hjælpeforening* erfarer vi, at den har et medlemsantal nu på 132,451.

Kredslærerinderne har aflagt 2,055,803 besøg i 1951.

Søndagsskolernes general-hovedbestyrelse har i 1951 lagt særlig vægt på vigtigheden af bedre og passende åndelig undervisning i søndagsskolerne. Der har været en forøgelse af klasserne til uddannelse af lærere. Fremgangen i søndagsskolerne har været 13 %.

General-hovedbestyrelsen for *Unge Mænds Forening* meddeler: I 183 stave, 10 missioner og 1638 wards og grene har Unge Mænds Forening et medlemsantal på 104,383, med gennemsnitlig 53 % tilstede.

General-hovedbestyrelsen for *Unge Kvinders Forening* opgiver et medlemsantal på 110,095, med gennemsnitlig 59 % tilstede.

General-hovedbestyrelsen for *Primary* lægger særlig eftertryk på fire ting, som børnene skal lære i år:

1) Vi vil opføre os, som vi bør, i vor Himmelske Faders hus.
2) Vi vil hilse i ro på vore venner.
3) Vi vil respektere dem, som af vor Himmelske Fader er valgt til at lede os.
4) Vi vil ikke tage Guds navn forfængeligt.

Genealogisk Selskab meddeler, at mellem 25 og 30 millioner sider med optegnelser er blevet anbragt i microfilm-bibliotekets arkiver i 1951.

Vi mødes til G. U. F.-stævnet i Aarhus den 27., 28. og 29. juni!

STATISTISK RAPPORT FOR 1951

Antal stave i Zion, ved årets slutning	191
Antal wards	1491
Antal uafhængige grene	175
Samlet antal wards og uafhængige grene ved årets slutning	1666
Antal missioner	43
Kirkens medlemsantal:	
Stave	933,792
Missioner	213,365
Samlet medlemsantal (ved årets slutning)	1,147,157
Kirkens vækst:	
Børn velsignet i stave og missioner	39,658
Børn døbt i stave og missioner	23,205
Omvendte døbt i stave og missioner	17,175
Social statistik:	
Antal fødsler pr. tusind	37,81
Antal ægteskaber pr. tusind	9,01
Antal dødsfald pr. tusind	5,93
(Disse tal for fødsler, ægteskaber og dødsfald er beregnet efter stavsrapporterne og indbefatter ikke missionerne).	
Missionærer:	
Antal missionærer i Kirkens missioner	5,065
(incl. de, der er på vej til eller fra deres arbejdsmark)	
Antal beskæftiget med missionærarbejde i stavene	5,587
Samlet antal missionærer — 31. december 1951	10,652
Antal missionærer, som fik undervisning i Missionærhjemmet i 1951	1,800

Distriktskonferencerne — foråret 1952.

Aarhus distrikt, 19., 20. og 21. april.

Forårskonferencen i Aarhus indledtes lørdag aften med en koncert, hvor grenens kor under ledelse af broder Verner Larsen og med missionær David Haldemann ved orglet sang Kirkens smukke sange, og for de 215 tilstedeværende blev det en nydelse at overvære den inspirerende aften.

Søndag morgen kl. 8,30 påbegyndtes konferencens egentlige møder med præstedømsmøde og Kvindelig hjælpeforeningsmøde. I præstedømmet talte missionspræsident Edward H. Sørensen og 1. rådgiver i missionspræsidentskabet, præsident Ejnar Nielsen, opmuntrende og belærende ord til brødrene, et af Gud velsignet møde, hvor alle

kunne hente kraft og styrke til kommende arbejde for Kirken. Tilstede 75. Kvindelig hjælpeforenings møde, der var under ledelse af søster Minnie B. Sørensen, blev overværet af 2. rådgiver i missionspræsidentskabet, William M. Hansen. Der blev under mødet givet råd og vejledning til søstrene, og den kommende arbejdsplan blev forelagt. Under mødet sang et samlet kor af 30 søstre fra de forskellige grene i distriktet. Tilstede 93.

Søndagsskolen begyndte kl. 10, hvor børn fra distriktets grene — Aarhus, Horsens, Silkeborg, Herning, Vejle og Randers i ca. ½ time udførte et program under emnet: Ær din fader og din moder. Resten af tiden var overgivet til vidnesbyrd fra tilstedeværende missionærer. Tilstede 259.

Efter søndagsskolen holdtes dåbsmøde, hvor 6 fra distriktet blev døbt. Tilstede 46.

Om eftermiddagen var der specielt møde, hvor kraftige vidnesbyrd blev båret. Tilstede 185.

Under aftenens møde blev distriktspræsident Allyn R. Mahoney afløst med tak for godt arbejde, og ældste C. J. Cooley blev indsat som distriktspræsident. Begge fik lejlighed til at bære deres vidnesbyrd. Derefter talte præsident William M. Hansen, præsident Ejnar Nielsen og missionspræsident Edward H. Sørensen inspirerende ord til forsamlingen. Tilstede 226.

Konferencen var en rig opmuntring til søskende om trofasthed og udholdende nidkærhed i Kirkens arbejde.

Konferencen var under præsidium af missionspræsident Edward H. Sørensen og under ledelse af distriktspræsident Allyn R. Mahoney.

Mandag aften havde grenen arrangeret en fest med assistance af de forskellige organisationer og søstrene. Festen, der var fint planlagt, var godt besøgt, og der indkom et godt beløb til velgørende formål. *E. A.*

Aalborg distrikt, 26., 27. og 28. april.

Vi begyndte vor konference lørdag aften med en koncert under ledelse af missionær Dennis Carlsen og med søster Inger Fischer som organist. Vort program omfattede solosang, kvartetter, pianosolo, clarinetsolo, damekor og nogle dejlige numre af sangkoret. 1. rådgiver i missionspræsidentskabet, præsident Ejnar Nielsen, takkede koret for dets store arbejde og talte om, hvor meget sang kan fortælle os om Guds kirke. Vi havde en dejlig koncert. Tilstede 220.

Søndag morgen kl. 8,30 afholdtes Kvindelig hjælpeforeningsmøde og præstedømsmøde. Til Kvindelig hjælpeforening var der 90 tilstede, og de havde et dejligt møde under ledelse af søster Minnie B. Sørensen, som opmuntrede alle til at gå fremad og gøre deres pligter. Også nogle af søstrene ude fra distriktet talte. Til præstedøms-

Vi mødes til G. U. F.-stævnet i Aarhus den 27., 28. og 29. juni!

møde var der 50 tilstede, og vi følte alle Guds ånd hos os. Missionspræsident Edward H. Sørensen og præsident Ejnar Nielsen gav os nogle instruktioner og opfordrede alle til at gøre deres pligter.

Kl. 10 afholdtes søndagsskole. Aalborg søndagsskoles børn sang og fremsagde nogle små vers, og nogle søskende fra grenene ude i distriktet gav os nogle dejlige taler, som gik os alle til hjertet. Derefter blev tiden overgivet til missionspræsident Edward H. Sørensen, som kaldte nogle missionærer og nogle søskende fra de forskellige byer op til at bære deres vidnesbyrd. Tilstede 230.

Umiddelbart efter søndagsskolen var der dåbsmøde, hvor tolv nye medlemmer blev indlemmet i Kirken. 2. rådgiver i missionspræsidentskabet, præsident William M. Hansen, talte til dem og forklarede, hvor vigtigt det er at holde den pagt, som de slutter med Gud, og hvor frygteligt det er at gå imod den. De blev døbt og fik håndspålæggelse i samme møde. Tilstede 120.

Kl. 14,30 afholdtes et specielt møde, hvor Kirkens autoriteter blev opretholdt, og vi nød nadveren. Derefter talte otte missionærer om Kirkens fire standardværker, hvordan vi har fået dem og deres betydning. Endvidere hørte vi to sangsoloer og en orgelsolo. Mødet var meget interessant, og vi lærte alle meget deraf. Tilstede 150.

Kl. 19 begyndte vort sidste møde, konferencens højdepunkt. Først talte distriktspræsident Jay C. Mortensen om, hvordan man får den tro, som kan bringe en et vidnesbyrd om sandheden. Derefter talte præsident William M. Hansen om det største bud, der er blevet givet til verden i dag, nemlig at en mand, som levede her på jorden og døde, også kom tilbage med et budskab til alle mennesker, — Englen Moroni. Vi hørte derefter fra præsident Ejnar Nielsen, som talte om vort liv fra begyndelsen, hvorledes vi begyndte som ånder i åndeverdenen, og hvorledes alt gik til, og at vi altid har haft vor frie vilje. Til slut talte missionspræsident Edward H. Sørensen og viste os ud fra skriften, hvordan vi bliver frelst ved Kristi nåde, men at det også kommer an på, at vi selv gør det, som er nødvendigt, thi tro uden gerninger er en død tro. Præsident Sørensen opmuntrede os alle til at efterleve Guds bud og befalinger og holde fast ved den pagt, som vi har sluttet med Gud. Mødet var en stor åndelig oplevelse, som vi alle var glade for. Tilstede 210.

Konferencens møder var under præsidium af missionspræsident Edward H. Sørensen og under ledelse af distriktspræsident Jay C. Mortensen.

Mandag aften afholdt Kvindelig hjælpeforening bazar, som var godt besøgt, og hvor alle morede sig godt. På bazaren solgtes bl. a. en kage for kr. 80,00, som gik til hjælp til installeringen af centralvarmen.

I år havde vi flere tilstede ved konferencen end sidste år.

J. C. M.

Vi mødes til G. U. F.-stævnet i Aarhus den 27., 28. og 29. juni!

Kredslærernes budskab

Trettende trosartikel.

Vi tror vi bør være sanddru ......

Jeg vil gerne bede kredslærerne om at læse den artikel af præsident David O. McKay om: Sandhed og ærlighed, som findes i majnummeret af „Stjernen“, side 116, 117 og 118, og bruge denne i deres budskab til søskende. — Tænk også på, at hele det arbejde, vor kirke gør, er at sprede sandhed og bekæmpe løgn og misforståelse, som f. eks., „at enhver bliver salig i sin tro, eller at evangeliet har været på jorden siden Kristi dage, eller: at åbenbaring er ophørt, eller at Joseph Smith var en falsk profet“. Ja, der er nok at kæmpe imod, både som en kirke og som individ. — Måtte vi have kraft og mod til at kæmpe, selv om vi er som en David mod en Goliat.

Ejnar Nielsen.

„Nyt fra hjælpeorganisationerne“

Kvindelig hjælpeforening.

Under distriktskonferencerne i missionen havde Kvindelig hjælpeforening nogle dejlige møder søndag morgen.

I Aarhus var der 93 søstre tilstede, og et fint kor, bestående af søstre fra de forskellige grene i distriktet, ialt 35, sang under mødet. Også mødet i København var vel besøgt, og Kvindelig hjælpeforenings kor, under ledelse af søster Valborg Johansen, sang nogle smukke sange. Også i Esbjerg sang de „syngende mødre“, og mange søstre overværede mødet. En smuk duet fra Fredericia bidrog til den gode ånd.

I Aalborg er indsat en ny bestyrelse med søster Inger E. Holm Bendtsen som præsidentinde, søster Maren Madsen som 1. rådgiver, søster Martha Falden som 2. rådgiver og søster Ella Bjerregaard som sekretær. Vi har modtaget følgende referat af mødet i Aalborg: I forbindelse med distriktskonferencen afholdt Kvindelig hjælpeforening søndag morgen kl. 8,30 et møde, der blev overværet af 90 søstre og venner fra hele Aalborg distrikt. Mødet var under præsidium af søster Minnie B. Sørensen, og 2. rådgiver i missionspræsidentskabet, præsident William M. Hansen, var også tilstede. Det blev et vidunderligt og opbyggende møde, vi følte alle, at Guds ånd var tilstede og inspirerede dem, som talte til os. Søster Sørensen talte om Kvindelig hjælpeforenings arbejde og opmuntrede søstrene til at være villige og hjælpsomme med at udføre de forskellige arbejder, som blev dem pålagt; derefter var der taler af søstre fra Aalborg og fra distriktet. Til slut talte præsident Hansen til os. Endvidere sang Kvindelig hjælpeforenings kor tre af sine dejlige sange under søster Inger Fischers dygtige ledelse. Alle, som overværede dette møde,

Vi mødes til G. U. F.-stævnet i Aarhus den 27., 28. og 29. juni!

gik derfra med endnu større vidnesbyrd om denne Kirkes guddommelige sandheder, det var Jesu Kristi sande evangelium, der blev forkyndt for os på en inderlig og gribende måde, og vi lærte at være taknemmelige over at tilhøre en kirke, der har så høje idealer, og som giver hver eneste søster i Kirken lejlighed til at udvikle og dyggiggore sig, og hvor vi får chancen for i gerning at vise vor tro på Gud. — Mandag aften afholdtes en vellykket bazar; der var forskellig underholdning, afvekslende med auktion og salg af håndarbejder, og der serveredes forfriskninger, alt med det formål at skaffe midler til velgørenhedsarbejdet, og festen gav da også et pænt overskud.

Det er os en glæde at kunne fortælle, at der i *Skive* er oprettet en Kvindelig hjælpeforening med søster Johanne Gertraud Larsen som præsidentinde og soster M. K. Jensen Damgaard som sekretær og kasserer.

Og i *Vejle* er Kvindelig hjælpeforening igen blevet organiseret med soster Mary Nathalie Hansen som præsidentinde.

Det er vort håb, at Kvindelig hjælpeforening i disse to små grene må gå fremad og blive til styrke og opmuntring for søstrene.

Kvindelig hjælpeforening hovedbestyrelse.

Genealogisk forening.

Hovedbestyrelsen beder medlemmerne erindre sparekontoen. Det genealogiske arbejdes udforelse er ikke baseret på noget økonomisk grundlag. Det er således, at enhver, som sætter sig ind i genealogiens „mysterier", kan udføre arbejdet selv, og det skal hertil bemærkes, at hjælpekilderne herhjemme i landet er store, så man så udmærket kan give sig i lag med dette arbejde, endog med godt resultat. Det kan dog ikke nytte at skjule, at der er visse færdigheder, man må tilegne sig for at kunne udføre arbejdet, som det *skal* udføres, og kan man, eller vil man ikke det, må man ty til en genealogs hjælp, og heller ikke her skal det skjules, at det medforer en udgift for den, der ønsker bistand.

For at bringe søskende så smertefrit som muligt over denne kalamitet, har vi en sparekonto, hvor De hver måned kan indbetale et stort eller lille beløb, som så efterhånden sætter Dem i stand til at påbegynde eftersøgningen af Deres slægt. — Opret allerede i dag en sparekonto, hvis De ikke i forvejen har en!

Genealogisk forenings hovedbestyrelse.

Søndagsskolen.

Profeten Joseph Smith lærte os, at „det er umuligt for et menneske at blive frelst i uvidenhed." (Lære og Pagter 131:6). For at blive frelst, må et menneske holde alle de befalinger, som Gud har givet os. Ikke enhver, som siger til mig, Herre, Herre, skal komme ind i himmeriges rige, men den, der gor min Faders vilje, som er i him-

Vi mødes til G. U. F.-stævnet i Aarhus den 27., 28. og 29. juni!

lene. Vi lærer således af skrifterne og af Joseph Smiths lærdomme, at kundskab og et retskaffent liv er nodvendige til frelse.

Søndagsskolen er en af de vigtige virksomheder indenfor Kirken, som hjælper et menneske til at få den fornødne kundskab og levevis til at kunne opnå frelse. Den er udrustet til at kunne tjene, og den gor det også, alle Kirkens medlemmer, fra vugge til grav. Det er derfor den storste hjælpe-organisation — den har det største antal indskrevne medlemmer.

En forste-klasses undervisning er nødvendig i en sådan organisation. *Hvorledes* man skal undervise, kan, i nogle tilfælde, endda være mere vigtigt end *hvad* man skal undervise i — — forudsat at vi følger missionens vedtagne studieplan ...... og aldrig trænger ind i mysterierne i klasse-diskussioner. Derfor må vore lærere være vel forberedte til at lede deres klasser mod større kundskab.

Vi vil også gerne nævne, at nu er det sommer; mange vil rejse på ferie, og nogle vil måske aldrig komme tilbage til søndagsskolen. Lad os gøre klasserne ualmindelig interessante i sommer, så antallet af tilstedeværende ikke går ned, og således at vi, når sommerferien er forbi, stadig vil have alle vore medlemmer.

Søndagsskolens hovedbestyrelse.

Primary.

Kære Primary-medarbejdere!

Det er blevet sagt, at der er to slags ting i denne verden, de ting, der er vigtige, og de ting, der ikke er vigtige. Der er ingen mennesker, der har lært de ting, som er vigtige, bedre at kende og forstå end de sidste dages hellige. I Jesu Kristi evangelium finder vi mange ting, som er vigtige.

Lykke har været menneskets mål ned gennem tiderne, og i nutidens skrifter læser vi: „Mennesket er til for at nyde glæde."

Sand lykke og glæde kommer af Guds gunst. Det sporgsmål kan stilles: „Hvorledes kan vi opnå denne Guds gunst, som er så vigtig i vort daglige liv?" For de sidste dages hellige er svaret klart: ved at tjene og at give.

Den mest iøjnefaldende lektie i Kristi lærdomme er, at der er mindre lykke ved at have og at få, end ved at give og at tjene. Nutildags er mange mennesker på den gale vej for at jage efter lykke; de tror, det er ved at have og at få og ved at blive betjent af andre, men Kristus sagde: „Han, som vil være stor iblandt jer, lad ham tjene." Han, som vil være lykkelig, lad ham huske, at der er kun een vej: „Det er saligere at give end at modtage."

Ingen storre velsignelse kan komme til nogen, som arbejder i Kirken, end ved at give sin tid til at tjene vor Fader i himlen, og at lære vore børn at „vandre retskaffent for Herren". (Lære og Pagter 68:28). Må vi altid hengive vor tid til at tjene Herren, og må vi alle fortsætte med at gå fremad i evangeliets ånd, som er at tjene og give.

Primary hovedbestyrelse.

Vi mødes til G. U. F.-stævnet i Aarhus den 27., 28. og 29. juni!

Primary i Odense har haft en dejlig udflugt til Zoologisk Have den 26. april. Der skrives til os:

Vi samledes klokken 3 ved kirken og gik samlet til motorbådenes anløbsbro ved Ny Vestergade. Der var 22 deltagere, og vi havde specielt lejet en motorbåd til Primary for denne udflugt.

Vejret var lidt gråt, men netop som vi gik ombord, brød solen igennem, og vi ankom til Zoo i det dejligste sommervejr. Vi fik da også en ispind hver og morede os dejligt, både på legepladsen og i selve „haven", aberne var som sædvanlig den store attraktion, men også de nyfødte bjørneunger var helt uimodståelige.

Hjemturen foregik pr. sporvogn, og vi sluttede af ved kirken kl. ca. 17. H. R.

Det har glædet os meget at høre om den dejlige tur, som Primary i Odense har haft.

Primary hovedbestyrelse.

Ungdomsforeningen.

G. U. F.-stævnet i juni ...... vi mødes dér!

Enhver, som kommer til G. U. F.-stævnet i Aarhus, vil blive belønnet hundredefold med aktiviteter, gruppemøder, offentlige møder og en dejlig tid den 27., 28. og 29. juni.

Følgende er en kort oversigt over begivenhederne:

Fredag den 27. juni: Missionsudflugt.

Vi vil alle få en dejlig dag med en sejltur til Himmelbjerget. Her er der lejlighed til at møde alle Deres gamle venner og træffe mange nye.

Plan:	Afgang fra Aarhus	kl. 9,00
	Afsejling fra Silkeborg	kl. 10,00
	Afsejling fra Himmelbjerget	kl. 14,00
	Afgang fra Silkeborg	kl. 15,00
	Ankomst til Aarhus	kl. 16,00

Priser:

A. *Rundtur,* indbefattende: Fra Aarhus til Silkeborg med bus, fra Silkeborg til Himmelbjerget og retur til Silkeborg med båd, fra Silkeborg til Aarhus med bus. *Kr. 10,00.*

B. *Enkelttur,* indbefattende: Fra Silkeborg til Himmelbjerget og retur til Silkeborg med båd, fra Silkeborg til Aarhus med bus. *Kr. 8,00.*

Hver enkelt må selv sørge for sin egen madpakke.

Fredag aften den 27. juni kl. 20,00: Missionens *Guld- og Grønt bal* afholdes i NY HAANDVÆRKERFORENING i Aarhus.

Billetter vil snart kunne fås til missionens Guld- og Grønt bal. G. U. F.-bestyrelserne i grenene vil stå for salget af disse billetter. Der vil *ikke* blive solgt billetter ved indgangen; derimod kan billetter fås i Aarhus kirkebygning indtil kl. 20,30 den 27. juni. Men sørg

Vi mødes til G. U. F.-stævnet i Aarhus den 27., 28. og 29. juni!

for, at De og alle Deres venner har købt billetter, inden De rejser til Aarhus.

Billetterne koster kr. 2,00 pro persona.

Der vil blive opvisning af Odense, Horsens-Vejle og Aalborg.

Lørdag den 28. juni: Gruppemøder afholdes for alle G. U. F.-funktionærer og lærere og øvrige interesserede.

Plan: Kl. 9,00: Fælles møde.
Kl. 12,00: Frokost-pause. — Madpakker kan købes i kirkebygningen.
Kl. 13,00: Fælles møde.

Lørdag aften den 28. juni kl. 19,30: Festaften med musik og skuespil afholdes i NY HAANDVÆRKERFORENING.

Skuespil vil blive fremført af Esbjerg, Randers og Odense.

Musiknumre vil blive præsenteret af missionærer, der virker i den danske mission.

Søndag den 29. juni:
Kl. 10,00: Ungdoms-konference under ledelse af G. U. F.s hovedbestyrelse.
Kl. 19,00: Ungdoms-konference under ledelse af G. U. F.s hovedbestyrelse og missionspræsidentskabet.

Indlogering: For dem, der har bedt om logi, vil der være indskrivning i Aarhus kirkebygning:

Fredag den 27. juni	Kl. 7,00— 9,00
	Kl. 16,30—20,00
Lørdag den 28. juni	Kl. 7,00— 8,45
	Kl. 16,00—18,30

Madpakker: De, som ønsker madpakker til frokost-pausen lørdag den den 28. juni kl. 12,00, kan købe billetter hertil ved logiindskrivningsstedet i Aarhus kirkebygning, fredag den 27. juni fra

Kl. 7,00— 9,00
Kl. 16,30—20,00

Ungdomsforeningens hovedbestyrelse.

Alt stof, som ønskes optaget i „Skandinaviens Stjerne“, bedes indsendt til „Skandinaviens Stjerne“s kontor, Priorvej 12, København F., inden den 5. i måneden forud for den måned, hvor det ønskes udgivet.

Vi mødes til G. U. F.-stævnet i Aarhus den 27., 28. og 29. juni!

Fra missionsmarken

Bazar i Slagelse. Den 8. marts afholdt Slagelse gren bazar, der blev åbnet af grensforstander Howard Otteson, som bød velkommen. Fire missionærer og tre søstre fra København overværede bazaren og sang i en kvartet og en dameterzet for os; der blev også opført en sketch af ældsterne Howard Otteson og Kennet Johnson. Alle de tilstedeværende glædede sig over den udmærkede underholdning, og vi havde en god og smuk ånd over hele bazaren, som gav et fint overskud. Tilstede 61. *G. A.*

Bordtennis-turnering i Aarhus. Ungdomsforeningen i Randers gren deltog den 28. marts i en bordtennis-turnering mod Aarhus, og Randers vandt 7—1. Efter turneringen spiste vi vore medbragte madpakker, og Mia Maids lavede kakao til os, og vi havde en dejlig tid. Der deltog 10 i turneringen. *J. P. S.*

Herning: Herning gren afholdt den 12. april en fest under ledelse af præstedømmet, der tilberedte og serverede en amerikansk middag. Den fremmedartede mad gjorde stor lykke blandt grenens medlemmer og venner. Festen begyndte med bøn kl. 19, og efter middagen havde vi forskellige lege. Der sluttedes kl. 22, og de 14 deltagere var taknemmelige for den gode aften. *E. D.*

Odense: Lørdag den 3. maj havde M-mænd og gleanerpiger en vellykket fest. Aftenen gik med en mængde morsomme lege, som holdt deltagerne i godt humor, der var også nogle fine musiknumre og oplæsning af nogle morsomme historier. Til sidst blev der serveret forfriskninger, der bestod af is, og deltagerne gik glade hjem fra en munter aften. *H. R.*

DÅB

KØBENHAVN:

6. april:

Anna Børglum Saabye, døbt af ældste Alma D. Andersen, håndspålæggelse af ældste Robert Keith Higginson.

Kirsten Saabye, døbt af ældste Robert Keith Higginson, håndspålæggelse af ældste Alma D. Andersen.

27. april:

Ejner Pedersen, døbt af ældste Alma D. Andersen, håndspålæggelse af ældste Robert Keith Higginson.

Kirsten Lauridsen, døbt af ældste K. Boyd Baugh, håndspålæggelse af ældste Vincent A. Birch.

Torkild Oskar Dahlgreen, døbt af ældste Vincent A. Birch, håndspålæggelse af samme.

SLAGELSE:

6. april:

Ellen Elisabeth Kjærsgaard Larsen, døbt af ældste Howard E. Otteson, håndspålæggelse af samme.

Vi mødes til G. U. F.-stævnet i Aarhus den 27., 28. og 29. juni!

Karl Viggo Elkjær, døbt af ældste Howard E. Otteson, håndspålæggelse af ældste Ludvig D. Olsen.

Ingrid Hviid Elkjær, døbt af ældste Ludvig D. Olsen, håndspålæggelse af ældste Howard E. Otteson.

AALBORG:

29. marts:

Grethe Kirstine Andersen, døbt af ældste Dennis Carlsen, håndspålæggelse af ældste T. A. Madsen.

Gerda Marie Andersen, døbt af ældste Dennis Carlsen, håndspålæggelse af samme.

Kirsten Willestrup, døbt af ældste Dennis Carlsen, håndspålæggelse af ældste Jay C. Mortensen.

Inge Møller Pedersen, døbt af ældste Dennis Carlsen, håndspålæggelse af samme.

Oda Bülow Wagner, døbt af ældste Dennis Carlsen, håndspålæggelse af ældste T. A. Madsen.

Grethe Dønskov, døbt af ældste Dean Jensen, håndspålæggelse af ældste Jay C. Mortensen.

Bodil Larsen, døbt af ældste Delbert Seamons, håndspålæggelse af ældste T. A. Madsen.

Karen Inga Jacobsen, døbt af ældste Reed Shepherd, håndspålæggelse af ældste T. A. Madsen.

Niels Christian Iversen, døbt af ældste Jay C. Mortensen, håndspålæggelse af ældste Reed Shepherd.

27. april:

Mette Kathrine Bjerring Holm, døbt af ældste Jarvis Andersen. håndspålæggelse af ældste Don J. Fife.

Edith Marie Nielsen Petersen, døbt af ældste Kay L. Jensen, håndspålæggelse af ældste Jay C. Mortensen.

Helga Andersen, døbt af ældste Harold Petersen, håndspålæggelse af ældste Kay L. Jensen.

Grethe Vinther Falck Jensen, døbt af ældste Charles Arnold, håndspålæggelse af ældste T. A. Madsen.

Anna Katrine Jensine Kristiansen, døbt af ældste Dennis Carlsen, håndspålæggelse af ældste Jay C. Mortensen.

Konrad Nielsen Sahl, døbt af ældste Harold Petersen, håndspålæggelse af ældste Kay L. Jensen.

Henrik Træden, døbt af ældste Jarvis Andersen, håndspålæggelse af ældste Jay C. Mortensen.

Jens Træden, døbt af ældste Don J. Fife, håndspålæggelse af samme.

Jørn Holm Bendtsen, døbt af ældste Chr. Holm Bendtsen, håndspålæggelse af ældste Jarvis Andersen.

HJØRRING:

27. april:

Lene Christensen, døbt af ældste Chr. G. Christensen, håndspålæggelse af ældste Don L. Decker.

Svend Christensen, døbt af ældste Chr. G. Christensen, håndspålæggelse af ældste Dwayne E. Larsen.

SILKEBORG:

15. marts:

Knud Rasmussen, døbt af ældste Harold Larsen, håndspålæggelse af samme.

Sonja Johnna Jensen Jarmark Rasmussen, døbt af ældste Harold Larsen, håndspålæggelse af samme.

Vi mødes til G. U. F.-stævnet i Aarhus den 27., 28. og 29. juni!

Karen Mary Edith Rasmussen Leth, døbt af ældste Harold Larsen, håndspålæggelse af samme.

20. april:

Villy Sønderhede Larsen, døbt af ældste Aage Pedersen, håndspålæggelse af ældste Neldon D. Oyler.

Tove Holden Jørgensen, døbt af ældste Jens E. Nielsen, håndspålæggelse af ældste Aage Pedersen.

HORSENS:

20. april:

Milred Inger Storgaard, døbt af ældste Neil P. Christensen, håndspålæggelse af samme.

AARHUS:

20. april:

Johanne Cathrine Rasmussen Petersen, døbt af ældste Neldon D. Oyler, håndspålæggelse af samme.

Henny Marie Pedersen, døbt af ældste Milton Larsen, håndspålæggelse af ældste Gaylen Rigby.

Arthur Willi Riget Andersen, døbt af ældste Gaylen Rigby, håndspålæggelse af ældste Milton Larsen.

ESBJERG:

8. marts:*

Olfert Albin Nagel, døbt af ældste Marcus Gregersen, håndspålæggelse af samme.

Anna Kirstine Voss Nagel, døbt af ældste Marcus Gregersen, håndspålæggelse af samme.

Aage Voss Nagel, døbt af ældste Marcus Gregersen, håndspålæggelse af ældste Keith S. Hone.

Kurt Voss Nagel, døbt af ældste Ted Mortensen, håndspålæggelse af samme.

ODENSE:

30. marts:

Svend Eigil Jensen, døbt af ældste Ted Schofield, håndspålæggelse af missionspræsident Edward H. Sørensen.

Lydia Mathilde Olesen Jensen, døbt af ældste Paul Hanson, håndspålæggelse af ældste James O. Mason.

Hans Klokker Hansen, døbt af ældste Douglas Harmon, håndspålæggelse af ældste H. Mervyn James.

Ingeborg Antonia Sørensen, døbt af ældste Kay R. Petersen, håndspålæggelse af samme.

Inge Nielsen, døbt af ældste H. Mervyn James, håndspålæggelse af ældste William E. Lund.

Vi ønsker de nye søskende hjertelig til lykke og velkommen i Kirken.

Velsignelser:

Odense: 2. marts: Christian Klokker Hansen og Esther Margrethe Klokker Hansens søn, Mogens Klokker Hansen, velsignet af ældste Richard Goldsberry.

Silkeborg: 6. april: Jens Sønderhede Larsen og Gerda Nielsine Marie Petersen Sønderhede Larsens søn, Kurt Emil Sønderhede Larsen, velsignet af ældste Calvin Andersen.

Aksel Kjærsgaard Hansen Leth og Maren Mary Edith Rasmussen Leths to børn, Ane Lene Hansen Leth og Arne Peter Hansen Leth,

Vi mødes til G. U. F.-stævnet i Aarhus den 27., 28. og 29. juni!

velsignet af henholdsvis ældste Theodore Skabelund og ældste Calvin Andersen.

Knud Rasmussen og Sonja Johnna Jensen Jarmark Rasmussens datter, Jytte Jarmark Rasmussen, velsignet af ældste Thad Kirkham.

København: 6. april: Aage Kermit Larsen og Lilly Kathrine Nielsen Larsens datter, Ilsa Reidun Gerda Larsen, velsignet af ældste Kenneth Boyd Baugh.

Anders Peter Thorndal Dietz og Kirsten Bodil Jørgensen Dietz's søn, Helge Christian Dietz, velsignet af missionspræsident Edward H. Sørensen.

Ordinationer:

København: 16. april: Peer Konnerup Kristensen ordineret til lærer af ældste Knud Hentzen.

20. april: Valdemar Grønborg ordineret til diakon af ældste Knud Hentzen.

Leif Ole Rømer ordineret til diakon af ældste Knud Hentzen.

Arnold Pedersen ordineret til præst af ældste Harry R. Petersen.

Herbert Ove Børsting ordineret til præst af ældste Vincent A. Birch.

Svend Aage Rasmussen ordineret til præst af ældste Ole C. Petersen.

21. april: Poul Erik Konnerup Kristensen ordineret til lærer af ældste Vincent A. Birch.

Aage Thorkild Stilling ordineret til diakon af ældste Knud Hentzen.

27. april: Kurt Clifford Jensen ordineret til lærer af ældste Myles C. Jones.

Aalborg: 18. februar: Anton Andersen Falden ordineret til præst af ældste T. A. Madsen.

27. april: Otto Træden ordineret til diakon af ældste Jay C. Mortensen.

Aage Dahl ordineret til diakon af missionspræsident Edward H. Sørensen.

Herning: 13. marts: Edgar Dodd ordineret til præst af ældste Creed L. Mortensen.

Tommy Dodd ordineret til diakon af præst Edgar Dodd.

Silkeborg: 8. april: Jens Sønderhede Larsen ordineret til lærer af ældste Calvin Andersen.

Henning Pedersen ordineret til lærer af ældste Aage Pedersen.

Ivan Skjoldborg Jensen ordineret til præst af ældste Jens Enevold Nielsen.

Odense: 17. marts: Kai Marius Lykkegaard Nielsen ordineret til præst af ældste Kay R. Petersen.

20. april: Niels Holger Raunholt ordineret til præst af ældste H. Mervyn James.

Vi mødes til G. U. F.-stævnet i Aarhus den 27., 28. og 29. juni!

27. april: Lars Aage Kristian Bruun ordineret til præst af ældste Richard W. Goldsberry.

Jorgen Jensen ordineret til præst af ældste H. Mervyn James.

Erik Herluff Andersen ordineret til præst af ældste Douglas R. Harmon.

Henrik Edvard Christoffersen ordineret til diakon af ældste H. Mervyn James.

Mads Christian Damsted ordineret til diakon af præst Niels Holger Raunholt.

Carl Waldemar Nielsen ordineret til diakon af ældste H. Mervyn James.

Willy Lundin ordineret til diakon af ældste William E. Lund.

Emigrationer:

Aalborg: Den 24. april emigrerede Anna Marie Jensen til Salt Lake City, Utah.

København: I august 1951 emigrerede Harder Nicolay Jensen til U. S. A.

Den 31. marts emigrerde Wilford Oswald Andersen og Ingeborg Mathilda Marie Andersen til Salt Lake City, Utah.

Dødsfald:

Aalborg: Den 6. april havde broder og søster Villy Petersen den sorg at miste deres lille son, Brian Villy Dal Petersen, som kun var ½ år gammel. Æret være lille Brians minde!

Aarhus: Den 13. april døde søster Jensine Andersen Poulsen, 78 år gammel. Æret være søster Poulsens minde!

København: Den 17. april døde søster Ågot Torstensen Thomsen, 66 år gammel. Æret være søster Thomsens minde!

Missionærforflyttelser:

23. april: Orval N. Skousen fra København til Odense.

24. april: Glenn E. Vincent fra Aarhus til København.

1. maj: Howard C. Petersen fra Frederikshavn til København.

Jerry L. Jorgensen fra København til Frederikshavn.

Missionærafløsninger:

Følgende missionærer er blevet hæderlig afløst fra deres arbejde i den danske mission:

19. april: Alma Davis Andersen efter sidst at have arbejdet i København.

Burke L. Isaacson efter sidst at have arbejdet i København.

22. april: Allyn Rollo Mahoney efter sidst at have arbejdet i Aarhus.